

readme

IKT-studentenes egen avis, 4. årgang nr. 2, 2002

www.abakus.ntnu.no/readme



Sjokkerende tilstander på LaBamba

Kvalitetsreformen | KomTek | Soveteknikk

readme

readme er utgitt med støtte fra abakus linjeforening ved ntnu. avisa er gratis og blir i hovedsak lest av studenter i data og kommunikasjonsteknologi.

ansvarlig redaktør
ottar viken valvåg

økonomi / annonser
christian svehagen
kristian marheim abrahamsen

layout
ole andreas alsos
odd erik gundersen

illustratør
hanne lian

webansvarlig
tore mauset

journalister
øystein espelid thorvaldsen
olaug kyoko namba østhus
øyvind bø syrstad
brian chun yin yu
tone torgersen

kontakt
e-post: readme@abakus.ntnu.no
telefon: 73 59 14 69

adresse
readme, abakus
studpost 182
gløshaugen
7491 trondheim

nettutgave
www.abakus.ntnu.no/readme/

opplag
1000 stk

utgivelser
2-3 ganger i semesteret

Leder:

Positiv kvalitetsreform

NTNU fikk avslag fra departementet på sin søknad om fritak fra kvalitetsreformen for siv.ing.studiene. Dette betyr at reformen, med sine fordeler og ulemper, gjelder for disse studiene på lik linje som for de åpne studier.

Reformen fører med seg mange endringer, og det som vel har fått mest oppmerksomhet fra studentenes side, i alle fall her på Gløshaugen, er innføringen av 40 ukers undervisningsår og ECTS sitt bokstavkaraktersystem. Mye av denne oppmerksomheten har vært negativ og gir inntrykk av en generell motstand mot kvalitetsreformen. Slik jeg ser det er det imidlertid et annet aspekt ved reformen som studentene burde juble for, nemlig kravet om alternative evalueringsformer.

Nå er det jo snart eksamensperiode igjen, og et helt semesters nitidig (eller sløv) innsats fra den enkelte students side skal vurderes og evalueres ved hjelp av noen timers slaving i

Nidarøhallen. Det kan være liten tvil om at denne evalueringsformen i beste fall er mangelfull, og i verste fall direkte misvisende, når det gjelder å fastslå studentenes kompetansenivå. Skrekkeksempelet i så måte er tvetydig formulerte flervalgsoppgaver, som kun er designet for å gi dem som skal rette eksamenen minst mulig arbeid.

Med alternative evalueringsformer, der studenten vurderes og følges opp gjennom hele semesteret, vil alle få mulighet til å vise hva de kan. Det er likevel viktig at universitetet ikke struper studentene fullstendig, det må fremdeles være frihet til å disponere sin egen studietid, slik at også studenter kan ha fritid. Dessuten er studentenes disposisjonsevne over egen tid nødvendig for å holde liv i frivillig engasjement i idrettslag, linjeforeninger, studentdemokrati, og andre studentorganisasjoner som gjør Trondheim til en bra studentby.

Ottar Viken Valvåg

Polodressbølgen sprer seg



Thor Heyerdahl



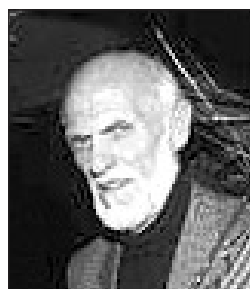
Kofi Annan



Sean Connery



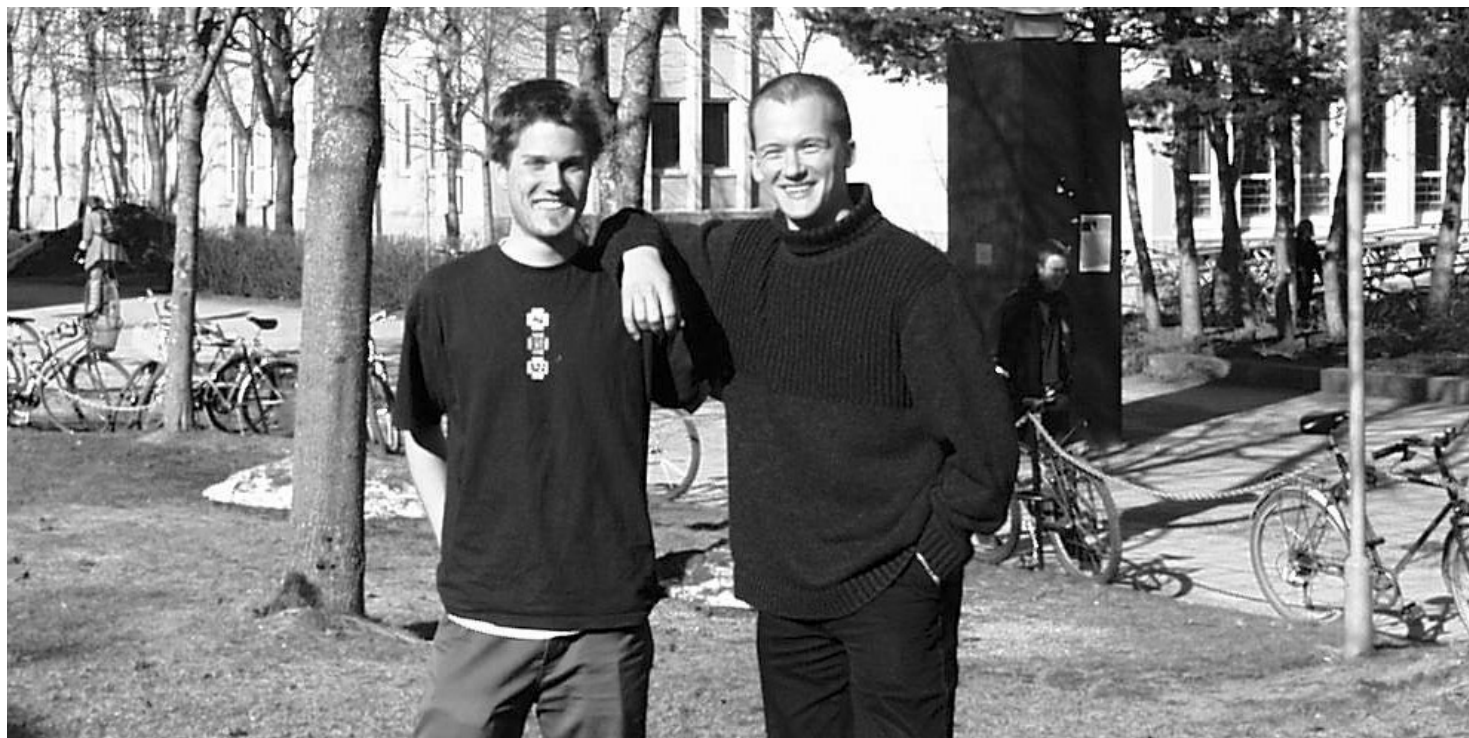
Samuel L. Jackson



Sven O. Høiby



Arne Halaas



Abakus + Mímir = Sant

Abakus har overtatt som primær linjeforening for Kommunikasjons-teknologilinjen. Samtidig er studentportalen Mímir innlemmet i Abakus. Lederne av henholdsvis Abakus og Mímir, Michael Sars Norum og Joakim von Brandis, er godt fornøyde med endringene.

Ottar Viken Valvåg

- Abakus er nå i stand til å gi et bedre og mer helhetlig tilbud både til datateknikk- og kommunikasjonsteknologi-studentene, konstaterer Michael.

- Samtidig kan studentportalen Mímir nå tilby datastudentene de samme tjenestene som tidligere har vært forbeholdt kommunikasjonsteknologi-studentene får nytte godt av Abakus' tjenester. Vi har mye å tilføre hverandre, legger Joakim til.

Mellom to stoler

Etter omorganiseringen av

fakultetsstrukturen ved årsskiftet havnet endelig Datateknikk- og Kommunikasjonsteknologi-studentene på samme fakultet. De to studiene har nesten identisk forløp de to første årene, men tidligere har Kommunikasjonsteknologi-studiet på mange måter falt mellom to stoler når det gjaldt valg av linjeforening. Noen studenter ble med i Omega og noen i Abakus. Dette ønsket både Omega, Mímir og Abakus å gjøre noe med, og resultatet ble altså et nytt og større Abakus, som fungerer som linjeforening for begge linjene.

Integrasjon

Nå er målet å få integrert organisasjonene Abakus og Mímir slik at det er et samlet Abakus som møter de nye studentene når de ankommer til høsten.

- Vi er i gang med å integrere oss, og dette går forhåpentligvis av seg selv når nye medlemmer skal tas opp til komitéene, sier Michael.

Joakim er enig, men sier det er viktig å jobbe på tvers av gamle grenser.

- Vi må komme oss ned fra haugene våre. Selv om alle er innstilt på å bli enhetlige, skuler vi litt på hverandre fremdeles, sier han.

Men samarbeidsviljen er i alle fall til stede, kan vi slå fast. Hva så med de faktiske fordeler med omorganiseringen?

- Foreløpig har nok de færreste merket noen store forbedringer, innrømmer de to. Men datastudentene har jo fått tilgang til en flott portal, og kommunikasjonsteknologi-studentene vil få tilbud om medlemskap i Abakus og dermed tilgang til alle Abakus sine arrangementer.

- Vi jobber fremdeles med å få ting på plass, og studentene som kommer til høsten vil nok møte et Abakus med et bredere og bedre tilbud til sine medlemmer enn noensinne, avslutter Michael.

Dette er nye Abakus:

- ✓ Linjeforening for siv.ing.studiene Datateknikk og Kommunikasjonsteknologi.
- ✓ Rundt 1700 medlemmer.
- ✓ Drives av 6 komitéer med ca. 70 aktive medlemmer.
- ✓ Arrangerer bedriftspresentasjoner, temamøter, fester, fadderopplegg, og andre sosiale aktiviteter for sine medlemmer.
- ✓ Har egen kjeller, LaBamba, på Moholt.
- ✓ Driver studentportalen mimir.ntnu.no.
- ✓ Kontorer i IT Sør og i Elektrobygget.
- ✓ Gir ut [readme](#).



Stine, Trygve og Elisabeth prøver å få kommunikasjonsprotokollen i fellesprosjektet til å fungere.

Reality Bites

Torsdag kveld på VM-brakka. Mellom Colaflaskene, dataskjermene og de oppslåtte kompendiene sprer det seg en svett og lettere panikkartet atmosfære. Dagen etter skal nærmere 400 studenter levere første inkrement i vårens store prosjekt, fellesprosjektet.

Ottar Viken Valvåg

Dette er bare et av mange prosjekter studentene ved datateknikk og kommunikasjonsteknologi må i gjennom i løpet av utdanningen sin. Mange fag, særlig på datateknikk, har mindre prosjekter som en del av øvingsopplegget sitt, i tillegg har man store prosjekter som fellesprosjektet i 4. semester, eksperter i team i 8. semester, og kundestyrte prosjekter som datateknikkstudentene har som 5 vekttall i 7. semester. Bruken av prosjekter er selvfølgelig en bevisst del av undervisningsstrategien på studiene.

Se sammenhengen

Koordinator for fellesprosjektet, Gunnar Brataas, sier at målsetningen med prosjektet er at studentene skal få mer kontakt med virkelige utviklingsprosjekter, slik at de kan se ulike teknikker fra forskjellige fag i sammenheng.

- Ute i industrien vil prosjektene ofte ha biter fra både systemutvikling, databaser, nettverk og brukergrensesnitt, forklarer Brataas. Han tror at studentene gjennom prosjektet lærer en hel del om slike utviklingsprosjekter og blir i stand til å trekke sammen løse tråder fra forskjellige fag. Mange får a-ha-opplevelser underveis.

Dessverre er det ikke bare a-ha-opplevelser som preger arbeidet med prosjektet. Mange går også på en sprekk.

- Flere grupper har erfart at det går greit å bruke normert tid på spesifikasjon, men når det kommer til implementasjonen sprekker det. Dette er ikke

ønskelig, men hender ofte også ute i næringslivet. Sånn sett kan det være greit å få litt erfaring med dette fra "innsiden", selv om det selvfølgelig ikke er behagelig, sier Brataas.

Hold humøret oppe

Dette inntrykket blir bekreftet av Elisabeth, Stine og Mona, tre kom.tek.jenter som sitter på VM-brakka og arbeider når readme stikker innom.

- Vi er på ei rein jentegruppe, og har nok ikke kommet så langt som vi burde ennå. Det er veldig mye å gjøre, smiler jentene. Likevel synes de prosjektet er gøy å holde på med.

- Det er gøy å arbeide med prosjektet fordi det er mer relevant i forhold til en arbeidssituasjon enn et tradisjonelt øvingsopplegg, sier Stine. - Målet er å lære mest mulig av prosjektet, men det er frustrerende når vi ikke får noe til.

- Vi føler nok at vi har litt for lite java-kompetanse. Gruppene burde ha vært bedre fordelt, slik at vi hadde noen

ressurspersoner i java på gruppa vår, sier Mona. De andre nikker samtykkende.

Jentene har rekruttert studentassistent Trygve til å hjelpe dem for øyeblikket. Vi spør han om han har sett mange "råe" prosjektinnleveringer så langt.

- Jeg jobber med kommunikasjonssjefsrollen, så jeg har ikke akkurat sett så mange "råe" protokoller, men de fleste fungerer, forteller Trygve. Alle ler, og humøret er tydeligvis godt selv om arbeidet er hardt.

Gunnar Brataas' ord kan kanskje virke trøstende i denne sammenheng.

- Hensikten med prosjektet er at man skal komme seg gjennom det hvis man gjør en god jobb, beroliger han. Han er klar over at første inkrement av prosjektet har vært en hard bøy for mange, mens andre har tatt utfordringen på strak arm.

- Vi har forsøkt å sette opp grupper slik at kompetansen blir fordelt godt mellom

Fellesprosjektet

Fellesprosjektet er et tverrfaglig samarbeid mellom fagene Datamodellering og Databasesystemer, Systemutvikling, Menneske-Maskin-Interaksjon og Grafikk, og Kommunikasjon, Tjenester og Nett. 79 grupper på 4-5 studenter skal lage hvert sitt MUGGE, Multi-User Game in a Gløshaugen Environment. Spillene skal implementeres i Java med en klient-tjener arkitektur, en kryptert, XML-basert kommunikasjonsprotokoll, og en Oracle-database i bunnen. Rundt 40 funksjonelle krav skal tilfredsstilles.

gruppene, samtidig som alle studentene på gruppa har lik innsatsvilje, forteller Brataas.

Det virker som optimismen råder både i fagstab og blant studenter, til tross for at noen får tildels brutale "reality crashes".

- Det hadde nok ikke vært like mange a-ha-opplevelser hvis vi hadde kjørt tradisjonelle øvinger for hvert enkelt fag. Samtidig lærer studentene mye av å skulle arbeide i gruppe. Det er en styrke for undervisning ved IDI at den er såpass prosjektbasert som den er, konkluderer Brataas.



Koordinator for fellesprosjektet, Gunnar Brataas.

Hva er galt med tredjeklassen?

Det er et eller annet som skurrer litt med klassen min, 3. klasse i Datateknikk, og jeg tviler på at jeg er den eneste som mener det samme. Etter hvert som tiden har gått og inntrykkene har fått tid til å sette seg trer det uunngåelige faktum frem: Vi er en småsløv, uinspirert og lite sammensveisa gjeng.

Kristian Marheim Abrahamsen
Hver bidige gang det foreligger statistikk over karakterer i fag vi deler med kom.tek er det vi som kommer dårligst ut. Om det ikke er en markant forskjell så er det i minste nok til å fortelle at her er det ikke tilfeldighetene som rår.

Hva er så grunnen? Er vi dummere eller senere enn dem? Som regel er svaret "en blanding" i slike spørsmål. Det er godt mulig at de er smartere enn oss, men min erfaring tilsier at vi egentlig er ganske late. I tillegg har enkelte forelesere hintet frem på at vi stiller langt færre spørsmål under forelesningene og til

tider kan virke direkte uengasjerte.

Klassemiljøet eller rettere sagt mangelen på klassemiljø er heller ikke mye å skryte av. Vårt kull tok inn ca. 200 studenter, og per dags dato er det rundt 100 igjen. Har IDI i det hele tatt opplevd større frafall noen gang? Hvor mange er det som husker sist vi arrangerte klassefest?

Jeg må allikevel kunne presisere at det ikke er noen krise det er snakk om. Karaktermessig sett kommer vi godt ut i sammenligning med de fleste andre linjer her på haugen. Vi har etter hva jeg vet ikke noen "konflikter" i klassen. De fleste ser ut til å ha funnet seg sin gjeng. Én mulig grunn til angel på klassemiljø er at det var relativt få fra vårt kull som engasjerte seg i Abakus. Dette kan ha

sammenheng med at UKA ble arrangert samme høst som vi begynte. Derfor ble mange engasjert på Samfundet.

Situasjonen til klassen vår har vært litt diskutert på klassens internetsider, og jeg nøyer meg med å avslutte artikkelen med den som fikk det siste ordet i den debatten:

"Klager ikke alle da? Hva mener du de som klager skal gjøre? Ta en samtale med hver enkelt? Tror det holder at folk gjør noe med seg selv..."

"Dere må ikke overta tredjeklassens lesevaner"

Roger Midtstraum, foresleser i datamodellering og databasesystemer

Trives godt

Odd Erik gikk 1. og 2. Klasse på Fys/Mat før han kom på bedre tanker og byttet til klassen vår.

- Jeg synes at klassen vår består av i og for seg hyggelige folk. Det har gått greit å få kontakt med folk og jeg trives sosialt. Jeg er ikke av den oppfatning at klassen har noe utpreget dårlig miljø. Problemet ligger heller i at det er litt mange klikker og litt for liten kontakt mellom klikkene. Dette kan nok være en av grunnene til at det har blitt arrangert såpass få klassefester.



Odd Erik Gundersen synes tredjeklassen er klikkete.



Jeg tenker, altså tar jeg

Studentkåte bedrifter fyller opp Gløshaugen med stand. De har lært av pedofile gamlinger at små barn liker godteri, og at Twist er den beste loddematen. For at dere skal få tak i osten uten å bli fanget i musefella, skal Readme nå gi dere et kort kurs i sinking av godsaker.

Øyvind Bø Syrstad
Brian Chun Yin Yu

Det finnes forskjellige metoder å grafse til seg mest mulig på, og jo bedre godsakene er, jo mer kløkt må en ty til. Nå kan en jo kanskje spørre seg om dette er helt moralsk riktig, og svaret er "ja". Vi er jo bare noen stakkars fattige studenter, og litt svinn må de folka regne med. Om de legger ut 100 twist, så kan de da

ikke forvente at 100 stk. skal søke jobb hos dem heller. Så jepp, bare ta med god samvittighet. Og sånn kan dere gå frem:

Metode 1: Den uhøflige

Denne metoden er som navnet sier litt uhøflig, men VELDIG effektiv. Blottet for sosial dannelse tar du rett og slett og går bort til standene og forsyner deg av godsakene. Sånt gjør deg

Metode 2: Den ventende

Du og dine holder dere skjult i bakgrunnen. Lat gjerne som om dere snakker om noe interessant. I det standfolka ser en annen vei, hviler blikket eller får huket tak i noen andre, så gå hurtig og bestemt (men ikke løp!) mot standen,

fang byttet og foreta en rask tilbaketrekning.

Metode 3: Krever et offer

Ok, etter hvert som freebiene blir bedre, blir de som jobber der mer på vakt. Så ta og benytt dere av det knepet som menneskene har brukt siden tidenes morgen: Jakt i flokk. Først må dere velge ut en person som må ofre seg. Velg gjerne ut den største nerden eller en dere ikke liker noe særlig, så slår dere to fluer i en smekk. Få offeret til å tro at dette er en viktig oppgave som bare han/hun klarer. Dette

offerlammet må så traske bort til den som jobber der og late som om han/hun bryr seg om hva de har å si. Og når de folka først har fått tak i noen å snakke med, lar de ikke den personen slippe unna så lett. Kjipt for offeret, men den enes død, den andres brød, som vi sier. Nå som forsvaret deres er borte, er det bare å huke tak i alt dere ser av hjertens lyst.

Metode 4: The hard way

Hvorfor tror du noen av standene har flere som jobber der? I tilfelle det skal komme flere og snakke med dem samtidig? Nei, de er der

selsvagt for å passe på stasht sitt. Denne metoden blir absolutt siste utvei, og bruk den ikke med mindre de har noe VIRKELIG bra som du har lyst til å slå kloa i. Det er ikke verdt å gjøre dette for en ussel Twist eller en billig plastpenn, så vurder situasjonen nøye før du slår til. For her er det ingen vei tilbake. Denne metoden kan sammenlignes med barndommens tannlegebesøk: Først måtte du pines og tortureres i en halvtime, før du så fikk den velfortjente belønningen din i form av en leke. Vel, her må du bare kaste deg ut i det, og gå bort og høre på en halvtimes lang presentasjon av en bedrift du gir blanke i. Innimellom må du nikke og stille standardspørsmål som "hvor mange svinger har dere?", "hvor har dere avdelinger?", "hva synes du om å jobbe der selv?" osv. Prøv å la være å sovne med mindre du klarer å gjøre det med åpne øyne. Når prekenen endelig er over, skulle det bare mangle at du ikke får velge fritt blant øverste hylle. Som sagt, mye svada du må gjennom, men så blir det også tilsvarende mye utbytte.





Over og ut for siv.ing?

I forbindelse med Kvalitetsreformen ble det lagt opp til at de fleste høyere grader i norsk utdanning skulle gjøres om til mastergrader. NTNU søkte unntak for en del grader, men fikk ikke unntak for siv.ing.

Øystein Espelid Thorvaldsen

Hva betyr så dette? En master er i utgangspunktet en toårig påbygning av en treårig bachelor. NTNU har tidligere klart å hindre en oppsplitting av det femårige studieløpet for siv.ing., og heldigvis åpnes det for femårige masterprogrammer, slik at vi fortsatt slipper en 3+2-ordning.

Hva skal barna hete?

I skrivende stund er det uklart om vi fortsatt vil få lov til å kalle oss sivilingeniører. For det tradisjonelle hovedfaget vil tittelen sannsynligvis bli på formen Master i statsvitenskap for eksempel. Det er litt mer uklart for siv.ing-ene. Stortinget har ikke sagt noe konkret om beskyttede titler i forbindelse med reformen. Seniorrådgiver ved Studieavdelingen, Åge Søsveen, og styret i NIF mener begge at sivilingeniør må bestå som en beskyttet tittel, som de som tar denne utdannelsen kan få bruke i tillegg til mastertittelen.

Hvilken tittel man går ut med etter fem år er egentlig kun en formalitet, selv om sivilingeniør er et godt innarbeidet merkenavn i norsk næringsliv. Det er andre, mer dyptgripende endringer som vil få langt større konsekvenser. Kvalitetsreformen anses for å være den største endring av høyere utdanning i Norge i nyere tid.

Anderledes undervisning

For sivilingeniørstudentene og de andre profesjonsstudiene vil ikke reformen umiddelbart føre til så store omveltninger i undervisninga som den vil for frie fag. Dette fordi vi allerede har ganske omfattende undervisning, og i stor grad benytter oss av stud.ass-basert gruppeundervisning. Men som følge av utvidelsen av studieåret til 40 uker vil undervisninga også hos oss måtte legges om, slik at vi lærer dagens pensum bedre.

Nye evalueringsformer

Dette er et av hovedpunktene i reformen. Man vil bort fra tunge avsluttende eksamener som eneste evaluering. Utkastet til ny universitets- og høgskolelov legger også opp til at kravet til ekstern sensor fjernes. Dette gjør det langt enklere å benytte ulike former for kontinuerlig evaluering.

Nøyaktig hvilke former som vil bli benyttet ved NTNU er foreløpig usikkert, men det har vært kjørt pilotprosjekter på såkalt mappe-vurdering med gode resultater. Midttermeksamener, tellende prosjekter og andre innleveringer, ulike former for selv-evaluering og evaluering av medstudenter kan også være aktuelle. Felles for alle disse er at karakteren ikke vil baseres på en enkeltprestasjon som dagens eksamen. Dette vil føre til at man ikke får karakteren ødelagt av én dårlig dag, men det krever også at man jobber jevnt med fagene, siden evalueringa ikke vil komme kun til slutt.

Hvordan de enkelte fagene vil implementere dette er fortsatt svært i det blå, og vil nok dessverre til dels være det også høsten 2003, i og med at det er et massivt arbeid som skal til for å få til denne omlegginga. Det er vi som studenter som i stor grad vil måtte dytte på fagmiljøene for å få gjennomført dette innen rimelig tid. Eksamensperioden vil som følge av ny semesterinndeling bli vesentlig kortere enn i dag, og dette gir ikke rom for de tradisjonelle eksamenene i særlig grad.

Mindre ferie

Som sikkert mange har fått

med seg skal studieåret fra og med høsten 2003 utvides til 40 uker. Dette for å gi plass til de nye læringsformene og for å "gjenreise heltidsstudenten", som det heter. Ut fra studentenes synspunkt er kanskje det viktigste her ikke selve lengden, men inndelinga av den. Administrasjonen har gitt signaler om at de helst ser at høstsemesteret avsluttes etter jul. Det vil si med eksamen i begynnelsen av januar! Nå er ikke dette så ille som det kan høres ut som, siden den tradisjonelle eksamensperioden vil opphøre å eksistere. Men i en overgangsperiode vil nok dessverre mange av fagene ha en tung avsluttende eksamen som i dag, og da vil eksamen tidlig i januar nok legge en kraftig demper på juleferien for mange.

Studentenes mening i denne saken er klar, både kollegierepresentantene og Studenttinget har gitt klar beskjed om at studentene vil ha semesterslutt før jul. Kollegierepresentant Sindre Balas mener denne saken er svært viktig for studentene, og regner med at de vil få gjennomslag for studentenes syn i kollegiet. Endelig avgjørelse blir tatt på kollegiemøtet i begynnelsen av juni.



Spilt øl på LaBamba

De fleste utesteder rynker på nesen når gjestene drar ned glidelåsen og urinerer i ei bøtte som allerede er full av spy. På kjelleren, derimot, er dette et tegn på at Ludøl-konkurransen går inn i sin mest spennende fase.

Olaug Kyoko Namba Østhus

Den Store Kjellerfesten, LaBamba, 10:30: Musikken er dempet, og en liten forsamling teller høyt ned fra ti og vifter og peker på den ene personen ved et lite bord. En kar i helsetrøye i beste Homer Simpson-stil sitter og styrer et glass med øl. Jeg går nærmere for å se hva som egentlig skjer. Gjengen består av ti personer som er samlet rundt noe som ligner på et stort ludobrett. Ludobrikkene er byttet ut med fargede glass med øl i. Jeg skjønner fort at dette må være det som kalles Ludøl.

Jeg blir spurt om jeg ikke kan ta over for ølskjenkeren til datarepresentanten, han skal

nemlig være med i ølstafetten. Jeg går med på det, og er plutselig blitt med på kveldens ekleste spill. Spillet fungerer som vanlig ludo ved at man skal flytte brikker, i dette tilfellet glass med øl, rundt på brettet til man har fått alle inn i midten. Men i dette spillet er det slik at hvis noen treffer brikken din, må du drikke innholdet før du returnerer den til start. Man må drikke innen ti sekunder, ellers får man straffeøl. Straffeøl får man også hvis man søler på brettet ved flytting av brikke, ikke kaster terningen innen ti sekunder, kaster terningen på golvet, kverulerer med dommeren, osv.

Rørskonvensjonen

Terningen sin funksjon er også rar i Ludøl. I henhold til "Rørskonvensjonen" kan man nemlig velge om man vil gå det antall øyner som er på oversiden av terningen eller undersiden. Det vil si at hvis man får en ener så kan man velge å gå et eller seks steg fremover.

I LaBamba sin semifinale i Ludølturneringen var det representanter fra Berg, Maskin, Omega og Data. En rar forsamling, fra data sin representant med helsetrøye, til en rutinert ludøls spiller med hansker og solhatt som representerte Omega.

Frafall

Alt var ganske pent og pyntelig helt til Maskingutten skulle styrte tre øl på rad, og kroppen nektet å ta inn mer. Alt ølet han hadde drukket den kvelden kom i retur som en liten Niagara Falls opp i den lille bøtta han hadde mellom beina. Som en trent bulemiker puttet han så fingeren i halsen for å kunne gjøre plass til enda noen liter øl. Rett etter at tårer og rester av gørr var tørket bort, styrtet han tre glass øl og var like god som ny. Berggutten fulgte etter med sitt eget lille fossefall og uttalte: "Det kom bare øl". Det var tydeligvis ikke første gang denne kvelden. Omega sin representant var den eneste spilleren som ikke

hadde spydd enda. Men toppen av ekkelhet var ikke nådd. Maskingutten spurte etter hvert dommeren om det var greit at han tisset i bøtta. Så etter hvert ble det en ganske ufyselig blanding kroppsvæsker i den lille bøtta. Under urineringen til Maskingutten, uttalte Omegafyren at han ikke trodde det fantes noen gutter som noen gang hadde klart å sjekke opp damer samtidig som de spilte Ludøl. Akkurat det utsagnet et det ingen tvil om er tilfelle, for noe så usjarmerende som Ludøl skal man lete lenge etter.

Ut over kvelden datt spillere fra Berg var den første som måtte gi seg etter sin tredje spyepisode. Maskin var nestemann. Omega sin representant var den som til slutt gikk av med seieren. Han tok innspurten ved å tømme magen via munnen. Enda data ikke vant, vil jeg påstå at det er ganske bra å kunne drikke 23 øl på tre timer og ikke se det minste beruset ut.



Kvelden ble avsluttet ved synet av Omega sin representant som sto og spydde utover Moholts grønne plener og tanken: stakkars fyr som skal være med i finalen.



Fra bed.pres. til kjellerfylla

Klokken er 04.45 og “Final countdown” runger i taket mitt. Det er full fest og masse liv - i hybelen over meg.

Hanne Lian

Jeg kaster et blikk rundt meg på rommet og ser hauger med papirer, ledninger, skolebøker, klær og diverse duppeditter. Fra kjøkkenet høres skramlingen av ølbokser som samles sammen etter et vellykket vorspiel som drøydte helt ut i morgentimene.

Det hele begynte med en temmelig treig bed.pres, eller temamøte var det kanskje. Der vi etter en og en halv til to timer fikk servert to drikkebonger og kald pizza på strossa. De to ølene fikk selskap da vi etterhvert fikk beveget oss opp til Moholt studentby. Her skulle vi slappe litt av med en eller to drinker før vi tok turen videre opp på hybelen min.

To drinker ble til fire og det beskjedne selskapet på fire ble til fest med åtte stykker. Festen fortsatte som den alltid gjør med Abakusmennesker. Det ble flere drinker, skøyning, transvestittendenser og en litt

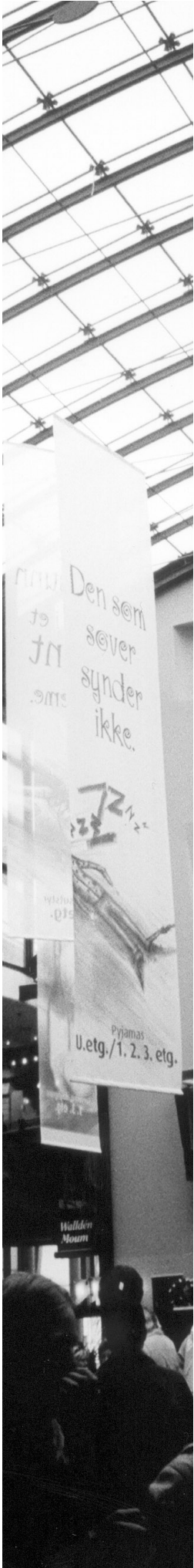
for stor del dataprat. Plutselig var fem timer gått og viserene pekte mellom to og tre.

Etter mye om og men greide selskapet å bevege seg ut av bygget bare for å oppdage at det var en vanvittig fest på gang utenfor. Det var selvsagt den store kjellerfesten. Etter å ha truffet overstadig berusete ludospillere og en hel del andre lystige mennesker, tok vi turen i retning abakuskjelleren. Den hadde dessverre stengt klokka to og ikke fem slik vi hadde blitt lovet.

Hele affæren ble tatt med godt humør og vi sjanglet videre til et nachspiel ved hjelp av handlevogner og diverse annet rusk og rask. Hele nacspielet fortonet seg vel slik som de fleste nacspiel fortoner seg. Mer drikking, stripping, homofile sneballtendenser og selvsagt elgroping.

Vel, nå er jeg hjemme og de spiller “rosa helikopter” på hybelen over meg. Det var jeg som egentlig skulle dekke kjellerfesten. Beklager, dette får duge.





Kompendium i soveteknikk

Skoledagen består av altfor mange timer og døgnet har for få. Derfor trenger man mye søvn. Å få sove er ikke lett. Derfor trenger man mye trening. Alle har et skjult talent for å sove. Noen av oss trenger bare å få skåret vekk den temmelig vemmelige skorpene på leverposteien, slik at soveteknikken kan få blomstre.

Christian Svehagen

Mange tror kanskje at det å få sove er som å sykle, slik at når man først har gjort det, så gjør man det lett igjen. Problemet er bare at man ikke husker hvordan man sovnet forrige gang man gjorde det. Derfor presenterer jeg her noen gode tips til hvordan man finner søvnen.

Et gammelt knep for å falle i søvn er å benytte seg av kunstige stimuli. Litteratur fås reseptfritt på biblioteket. Søvndyssende Tarjei Vesaas vil få øyelokkene dine til å svi lenge før du rekker å si "Fuglane". Østens naturmedisin er populær innen nesten alle helseområder. I østen leser de zen. Ellers gir religiøs lektyre garantert effekt. Gløshaugen har godt ry på seg innen mange fagfelt, inkludert søvn. Hos Tapir Gnist finnes godsaker som skulle hjelpe de fleste. Med Pensumlisten intakt burde alle

kunne bli en uføretrygdet narkoleptiker raskere enn man koker en øving i "Kommunikasjon tjenester og nett".

Film fungerer også utmerket. Kristin Lavransdatter hypnotiserte flere generasjoner kinogjengere i sin tid. Vibeke Løkkeberg har solgt sjelen sin til Jon Blund. Utenlandsk film med ukjent språk og tekst er prima vare, og uttrykket 100% polsk er et kvalitetsbegrep like trygt som Volvo.

For enkelte personer virker det som om det fungerer bra å stikke ut blant folk. Noen vil kanskje sjenere seg over å sove på nattoget, men andre liker å henge med hodet foran millioner av tv-seere. Første rad på et Nobel-arrangement eller en stol på en rød løper i St.Peterskirken gjør jobben for disse avvikerene.

Helt til slutt bør man nevne flytende vare. Det er et kjent faktum som mange synes å ignorere at man ved inntak av store mengder alkohol brått faller i søvn, kanskje også koma hvis man overdriver. Dette kan være et problem under visse omstendigheter, for eksempel hvis man er i ferd med å hale inn fisken på et utested. Men hvorfor ikke snu det negative til noe positivt? Må du legge deg om to timer

fordi mamma sier det, og du stod opp for en time siden? I så fall er det bare én ting å gjøre: Sett på filmen "Zywot Mateusza" (Polsk film i regi av Withold Leszczynski basert på romanen, ja nettopp, "Fuglane" av Tarjei Vesaas) og perfektjoner teknikken med en flaske brennevin.



Johannes Paul og Harald har allerede lest kompendiet i soveteknikk.



Guttene på Herculessalen

Som vanlig på den første torsdagen i måneden arrangerer Gutter og Data vaffelkveld på Herculessalen. For de uopplyste kan vi fortelle at er Herculessalen er guttens egen datasal på Gløshaugen.

Hanne Lian
Tone Torgersen

Salen har de fått i sammenheng med prosjektet "Gutter og Data". Her kan guttene sitte og "nerde" foran skjermen uten å bli sjenet av jenters nærvær. Herculessalen er ikke den eneste særbehandlingen guttene får i dette prosjektet, det er nemlig hyppig med kurs og diverse andre arrangement "for boys only".

Til tross for det ganske uinviterende skiltet på døra, ble vi mottatt med åpne armer da vi entret



Kun gutter slipper inn på Herculessalen.

Hercules-salen. "Vi får gjøre et unntak" blir det sagt smilende. Veggene i lokalet er blå og det står ca 500kr i tomme colaflasser oppstilt langs veggene. I kjøleskapet står det tre sekspakninger med øl og en poster med pamela andersons fordeler preger døra. Her kan gutter virkelig få være gutter.

Vi ble mottatt av Jonas F. Aaen. Han er ansvarlig for sosiale arrangement ved Gutter og Data og kan fortelle oss om både subsidiert kokkekurs og spesielle bedriftspresentasjoner med f.eks helgetur til Hafjell i stedet for den sedvanlige middagen som belønning. Ikke minst er han ivrig med å legge

ut om kursene Gutter og Data kjører. Disse arrangeres for å støtte de stakkars guttene som ikke er like naturlig

begavet for datateknikk som jentene, og selvsagt også for å gi guttene et faglig fortrinn foran jentene. Aaen legger ut om strålende respons og masse positive tilbakemeldinger.

Overraskende nok har det ikke vært noen klager på at nesten alle kursene blir lagt til absolutt bunnivå med lave eller ingen forventninger om forkunnskaper. "Vi vet jo alle at guttene ikke henger like godt med her. Så vi prøver å gjøre hva vi kan for å heve de til "jentenivå". Det er selvsagt også viktig for å skape et godt sosialt miljø blant guttene. Skape en egen guttegjeng i stedet for å integrere de med jentene."

Vi lurer på om det ikke er noen som synes det er urettferdig at jenter skal ekskluderes på denne måten. I respons på det får vi et kontant nei. "Dette må til" sier Aaen. "Det er som de sier," ler han. "Gutter tenker firkanter og jenter rundinger, og datamaskiner er jo

stort sett firkanter vet du!" Aaen peker på tastaturet og smiler lurt. "Det er derfor det er så viktig for oss å rekruttere gutter. Fordi de kan tegne firkanter. Du har sett et ER-diagram har du? Det er bare firkanter det."

Når vi videre stiller spørsmålet om han mener at guttekvotering senker nivået på sivilingeniørene fra NTNU og tiltroen til gutter i slike yrkesroller, drar Aaen fram en skål med twist. "Vil dere smake?"

Hva med at "Gutter og Data" har et stort budsjett der store deler av pengene går til gutter som bare bruker guttekvoten for å komme inn på siving? "Vi ønsker ikke å skape sjalusi fra jentenes side. Penger blir ofte administrert litt ugunstig og NTNU er ikke et unntak. Vi må bare følge med på Eurokursen så skal du se at ting ordner seg. Dere skal jo egentlig bare være glade. Flere gutter på Gløs. Det er jo bare en fordel for dere." Vi smiler og sier at vi ikke er sjalu på guttene.

Alt i alt har vi fått et positivt inntrykk av Gutter og Data. Det virker som om guttene er fornøyde og vi er enige med Aaen. Det er fint for oss jenter med flere gutter på Gløs.



Jonas F. Aaen, ansvarlig for sosiale arrangementer ved Gutter og Data.



Pomp og prakt i kongeleg hage

Staselege kler, god mat, stor kake, stort band. Abakus sitt tjuvfemårsjubileum skal ikkje forsvinne og verta gløymt med det fyrste.

Olaug Kyoko Namba Østhus

23. februar var det duka til fest for å feire Abakus sitt tjuvfemårsjubileum. Gjestane var nye og gamle abakusmedlem, fagstab og representatar i frå andre linjeforeningar, i alt var det om lag 170 personar som hadde tatt vegen til Royal Garden for å feire jubilaranten.

Raude fargar

Festen starta med velkomstdrink i rødt og fortsatte vidare til raud laks til forrett, lite raud biff til hovudrett og raude og svarte bær med sagopudding til

dessert. Eitt fortreffelig måltid, som seg hør og bør på slik ein fest.

Men etegildet var ikkje ferdig der. Accenture hadde sponsa oss med ei stor kake med mykje krem og marsipan. Ein hadde sannsynlegvis aldri sett abakuslogoen i så stort format før.

Det var ikkje berre Accenture som var i det gavmilde hjørnet. Linjeforeningane til dei andre linjene ville gjerne hylle jubilaranten. Omega gav oss kuleramme og pyntefat. Mannhullet gav oss propell og bøker frå syttifemårsjubileumet sitt. Smørekoppen gav oss smøring og Berg gav oss tid, det vil seie ei klokka. Med andre ord var det ikkje måte på kor mykje Abakus skulle verta hylla. Til gallamiddag å

vere var dette et usedvanleg vellykka arrangement.

Om kvinner og menn

Talar var også ein del av feiringa. Deriblant damenes tale, der Jo Gunnes påstod at Gud måtte være kvinne og herrenes tale der Camilla Fledsberg samanlikna gitar med sukkertøy. Guttorm Sindre slo til med historia om da han prøvde å sjekke opp ei dame ved å gi seg ut for å vere drosjesjåfør. Alt i alt mange morsomme snuttar.

Høgdepunktet var da S. Møllers storband blåste i gang musikken. Danseglaude menneske fylte snart dansegolvet, mens dei andre tok seg ein dram i baren. Festen varte til klokka to, etter det var det nachspiel på nokre medan andre gjekk nøgde heim.





:: mat



dans ::



:: seriøs ung mann



gåve ::



alkohol ::



:: meir mat



meir dans ::



:: musikk



medalje ::



I våt og dyp snø stilte tøffe gutter opp for å møljesloss om heder og ære for sin linje.

Krig mellom linjene

Mandag 4.mars møttes andre klasse data og andre klasse komtek for snørugby på plenen bak hovedbygget. Dette fordi datastudentene ville teste om komtekstudentene hadde nok tæl til å bli innlemmet i Abakus.

Tone Torgersen

Kanskje var det bare flaks, for selv uten innbyttere vant komtekstudentene kampen og fikk datastudentenes respekt. Kampen foregikk i en halv

meter dyp snø. Dette førte til mye møljespill. Siden det ble veldig vått ganske fort, og ballen ble glatt, ble det sikrere å løpe med ballen enn å kaste den. Men i en halv meter snø var det vanskelig for den med ballen å løpe særlig langt før motspillerne tok ham igjen og kastet seg over han. Å være ballfører var altså en utsatt jobb.

Til tross for dårlig vær møtte mange nysgjerrige mennesker opp for å se kampen. Kampen

var til tider langtrukken, men dette skremte ikke vekk publikum. Kanskje man ventet på at situasjonen skulle utarte og snøen farges rød av blod.

Dette skjedde dog ikke, så arrangementet fungerte som den goodwillgeneratoren det var ment. Selv ikke når dommeren utviste skandaløs partiskhet lot folk seg friste til rene krigshandlinger. Dommeren fant det nemlig plutselig for godt å erklære ”sudden death”, da i

betydningen ”første målet vinner”. Like etterpå scorte komtek’erne et vakkert mål, og seieren var deres.

Da de fleste hadde det moro, og data neppe kan leve med at komtek vant denne dysten, får vi håpe arrangementet blir en årlig tradisjon.

Første rad, nerdenes forpost?

Hva får folk til å sette seg ved første rad under forelesninger? Hva rører seg i de perverterte hjernene til auditoriets nerder?

K. T. Kanin

readme har gjort grundige undersøkelser på feltet, og har etter lang og møysommelig bearbeiding av en stor mengde innsamlet materiell, kommet frem til at de som setter seg på første rad har en stor mengde fellestrekk. Alle mennesker har behov og lyster, og mange lever dem ut uten å ta hensyn til sine medmennesker. Førsteradsitterne (fra nå av FRS) er kronksempet på dette.

En FRS gir et inntrykk av å være en flittig, hardt arbeidende student, men virkeligheten er en helt annen. Våre anstrengelser for å komme inn på FRSene førte oss i august til FRSLMIN (FRSenes Landsmøte I Norge). På FRSLMIN fikk vi se mennesker med holdninger og verdier milevidt fra hva vi er vant med her i Trøndelag. Noen av kursene gikk under navnene “Hvordan fange mest mulig av forelesers spytt når han snakker” og “Hvordan onanere på første rad uten å bli merket”.

Videre viste det seg at alle FRSer er sykkelig opptatt av

oppmerksomhet. De kommer gjerne noen minutter for sent til alle forelesninger, for på den måten å nyte alles oppmerksomhet når de trer inn i auditoriet (dette forekommer mest i auditorier som EL5 og andre med inngang foran).

Enkelte FRSer opptrer også i par. Da er de ufarlige, i og med at all oppmerksomhet blir rettet mot partner-FRSen. De er også lette å oppdage, da de ofte lager små smaskelyder når de sitter og kysser i forelesningen. Man bør likevel sette seg langt unna dem, for smaskelydene har én eneste funksjon; de skal irritere personene rundt dem så mye at de ikke klarer å følge med på

forelesningen.

En FRS kjennetegnes også ved å villig svare på elementære spørsmål i et håp om at han/hun skal få A i muntlig. Alt dette gjør FRSer ene og alene for seksuell tilfredsstillelse. Tenk på det, jenter og gutter, når gutten/jenta ved siden av dere kommer for sent. Se etter hvor FRSen har hendene, for han/hun kan godt ha seg en “god stund” ved siden av dere.

Det som var mest skremmende var at FRSer ikke nødvendigvis sitter på forreste rad. De kan godt sitte nesten opp mot midten, så pass på. Nerdenene er i blant oss!

Abakuskalenderen

En oversikt over aktiviteter i Abakus linjeforening

Torsdag 11. april

Den nye fakultetsstrukturen er oppe og går, og i den forbindelse arrangerer Abakus, Omega og Emil en stor fest for siv.ing studentene på IME. Stedet er Rio, cc er 30 kroner

og dørene åpner kl. 22.00. Det vil bli solgt øl og vin i 1. etg, mens 2. etg vil ha alle rettigheter. En del varer selges til studentvennlige priser.

6. mai - 1. juni

Eksamensperiode. Studenttallet på Gløshaugen mangedobles og Tapir og kantine holder lenger åpent. Sola skinner ute. Se opp for lesesalssnyltere fra Dragvoll!

16. mai

Årets største friluftsfest finner sted på Moholt studentby. Piano brennes på bål og kjellerne langer lenger øl. Hurra!

Vellykket vårblot

Jepp, da er våren på vei tilbake, og dette ble selvsagt feiret på godt, gammelt studentvis.

Brian Chun Yin Yu

Tiden var igjen inne for oss vinterbleke datanerder til å få en liten luftetur så vi ikke dør av epilepsianfall foran skjermene våre. Og denne gangen skulle vi opp til Studenterhytta for å fjase rundt i snøen. Først var det vorspiel på LaBamba rett etter skolen. Det rakk nå ikke jeg, men det ble sunget så mange falske og dårlige fylleviser i bussen på vei opp til fjellet at jeg går ut ifra at det var bra. Folk ble iallfall inndelt i forskjellige lag der, noe som tydet på at vel oppe i fjellet skulle det kjempes. Og kjemping ble det.

Lek i snøen

Selv om det heter "vårblot", så var visst ikke vinteren helt over, for det var snø så langt en kunne se, og mer dalte ned hele tiden. Noe som kanskje var like greit, for det er visst ikke helt deilig å tryne på en

stein eller snuble i en kvist. Men uansett, to og to lag skulle møte hverandre i forskjellige poster med aktiviteter. Og tro meg, dette var ikke siviliserte saker. På den første posten hadde vi ølstafett. Den gikk ut på at folk skulle løpe bort til en utplassert ølflaske, snurre rundt den ti ganger og så styrte den. Ble mer søl enn drikking, egentlig.

Neste post var snørugby. Alle kjenner vel reglene her? Ta ballen, spark og lugg alle som kommer stormende mot deg og løp inn i mål. Selv fant jeg aldri ut hvor målene egentlig lå, men nå ja, jeg fikk da sparket og lugget fra meg. Så fortsatte det med den ene actionfylte posten etter den andre, og juks og skitne knep var selvsagt tillatt. Jeg blir ikke overrasket om de finner to-tre stivfrosne lik der oppe når snøen smelter, for de fleste mottok en god del juling. Og så var det kulden. Brrr, takk Gud for at jeg hadde så mye alkohol i blodet, for ellers ville det ha fryst til is.

Middag og fest

Heldigvis hadde hytta en badstue så vi kunne få igjen litt varme. Litt neglesprett og irritert hud ble det jo, men pytt, det var verdt det. Da vi kom ut, stod middagen klar på bordet: Grillet kylling med pottes frites. Hmm, stort bedre blir ikke ting. Utdeling av Vandrepokal ble det også, og for andre år på rad stakk det blå laget av med seieren. Dette er tydeligvis proffe sleipinger, men bare vent til neste år...

Så fortsatte kvelden på Studenterhytta med drikking, dansing, kortspill og dynking av folk ute i snøen. Med andre ord: Jiipii. Det morsomste var stolleken, som jo alltid er en vellykket festklassiker. Det hele varte til 02 på natta, iallfall for oss som ikke skulle overnatte der. Og kanskje det var like greit, for folk begynte visst å bli trøtte. Ingen som sang på bussen nå, nei. Da gjenstod det bare å reke seg hjemover, legge seg og glede seg til neste vårblot.

Ekstraordinært

Abakus avholdt ekstraordinær generalforsamling mandag 8. april. På agendaen sto endringer i statuttene i forbindelse med at kommunikasjonsteknologi-studentene ble tatt inn i Abakus.

Ottar Viken Valvåg

Linjen for kommunikasjonsteknologi er som kjent innlemmet i Abakus. For at foreningens statutter skulle stemme med foreningens profil som linjeforening for linjene datateknikk og kommunikasjonsteknologi på IME-fakultetet, innkalte nå hovedstyret i Abakus til ekstraordinær gen.phors. På dette møtet ble statuttene flikket på i henhold til hovedstyrets forslag.

Møtet var rekordkort, det hele ble gjennomført på tjue minutter. Det ble også vedtatt at dagens studenter på linje for kommunikasjonsteknologi skal kunne søke medlemskap i Abakus og få det innvilget uten å måtte gjennomføre noen opptaksprøve.

Ubehandlet klage

Klagen på eksamen i alg.dat. som referansegruppa sendte inn har enda ikke blitt behandlet.

Ottar Viken Valvåg

undervisningsutvalget (UU) på IDI, men på grunn av endringer i fakultetsstrukturen ble sammensetningen av UU-ene på fakultetet endret.

Det nye UU for IDI ble først

oppnevnt like før påske, og da tok de tak i klagesaken øyeblikkelig, opplyser Mads Nygård, leder av utvalget. Etter det første møtet ble det laget et forslag til uttalelse som ble sendt til utvalgets medlemmer.

Nygård regner med at saken er avklart i løpet av meget kort tid. Deretter går anbefalingen til IDI, som tar endelig stilling til saken.

Klagen ble sendt til

Vi her i LpG har fått flerfoldige henvendelser fra våre lesere om hva denne "kvalitetsreformen" er for noe. Alltid glade over å kunne hjelpe, presenterer vi...

KVALITETSREFORMEN - en reform til besvær! eller: Da lille Ole måtte reformeres.

Hvem kan hjelpe meg å finne fram i jungelen av stortingsmeldinger og vedtak?

Jeg kan! Jeg er **Kine Kvalitet**, og reformen er min spesialitet!

OBS: For å bedre nå studentmålgruppen (70% gutter) spilles rollen som Kine Kvalitet av pop-idolet Britney Spears.

NTNU søkte siv.ing.-studiet fritatt for kvalitetsreformen...

"Reform" og "Kvalitet" har da ingenting på NTNU å gjøre!

Jo, bli med da vel. Alle andre er med...

Til jul fikk Ole bokstav-karakterer, som innebar en helt ny måte å sette karakterer på...

Hvordan kan disse karakterene hjelpe sammenligning når de settes på forskjellig grunnlag fra fag til fag og sted til sted?

Åh, tullegutt. Bokstavene er jo like.

... nemlig å sette talkarakter og så "oversette".

Kvalitetsreformen sier også at man skal gå over fra vekttall til "Credits", med 60 credits for et studieår.

Ole får også lengre semestre. Antall studieuker skal økes fra 29 til 40.

Lille Ole innser at reformen innebærer mer enn han kommer til å forstå. Og siden alt blir bestemt ovenfra likevel, bestemmer han seg for å ta det som det kommer.

Aha, så i forhold til den gamle debatten om hvor stort et vekttall er, nå vil det altså justeres for å reflektere fagets størrelse?

Oi. Betyr dette slutten for juleferien?

Neida. Vi legger eksamen til februar, så får du en måned på å lese alt du har glemte over jul, samtidig som du tar andre fag.

Jeg gir opp. For meg virker bare reformen som en god ide som blir dårlig gjennomført.

Ja, der har du skjønt det allerede! Så flink du er. Og du som bare har hørt halvparten...

Neida. 60 credits per år, 60:8=7,5 credits per fag. Da blir det enkelt.

Eh... Skal du noe spesielt etterpå eller?

Hvordan det?

Smått nett

Karaokemorderne

Tredjeklasse datateknikk skal heldigvis ikke på ekskursjon til Malaysia. Reisemålet ble endret til Praha da vi fikk høre om Malaysernes karaokevaner. I følge norske medier har flere blitt skutt under feilslåtte framføringer av Frank Sinatras "My way". XCom tok derfor ikke sjansen på fulle datastudenter på karaokebar.

Aprilsnarr!

Studentportalen Mimir opplyste 1.april om at Abakus' hovedstyre hadde vedtatt å legge ned hele portalen så fort som mulig. Merkelig nok syntes svært mange at dette var en troverdig nyhet, en KTR prøvde til og med å starte en protestaksjon. Vi aner at Abakus har et imageproblem...

Deler kontor

Helt uten lobbyvirksomhet og renkespill fra redaksjonens side ble **readme** og Abakus listet opp som okkuperanter av rom 242 i IT Sør på IT-byggenes romoversikter. Vi setter selvfølgelig stor pris på dette, og vil samtidig understreke at det ikke er plass til de andre abakuskomitéene sine navn.

OmBul kom først

I siste utgave av det uperiodiske tidsskriftet OmBul kunne man lese et svært utførlig, om enn noe uillustrert, referat fra den utmerkede jubileumsfesten til Abakus. Til **readme**s store begredelse klarte altså vår konkurrent OmBul å omtale en sak før oss. Vi lover at det ikke skal gjenta seg.

Gi de folka ei kake!

Mange fikk seg en støkk nylig da de passerte Samskipnadens jetsetby i Singsakerbakken og så en livløs skikkelse henge fra en heisekran. Dette er visstnok en grotesk skikk som byggearbeidere har. Hvis oppdragsgiveren ikke spanderer kake på dem når alle veggene er på plass, henges en dokkemann opp til spott og spe. Men alle vet jo at Samskipnaden liker å ruge på penger.

Still avoidable

Runar Lien har nå hatt to ulike plakater på Trondheims busser. "Next time you'll see him, enjoy it!" er budskapet nå. Vi vil derfor anbefale en helsides annonse i neste **readme**.

For de virkelig tette

Leste du saken vår om Herculelessalen og lurte på om du hadde gått glipp av noe? Artikkelen er selvfølgelig bare spøk og satire fra ende til annen.

15 998 000 trondhjennere kan ikke ta feil

På spørsmål fra Adressa forsvarer Team Trafikk seg mot folks misnøye med busstilbudet i Trondheim med at "Vi mottar bare 2000 klager i året og har 16 millioner reisende." Vi må bare gi TT rett i dette resonnementet.